

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det Misforhold, der siden Krigens Udbrud er indtraadt mellem Landbrugets Eksportpriser, særlig for de 3 største Varegrupper: Bacon, Smør og Æg, og dets Produktionsomkostninger, kan befrygtes at medføre en Nedgang i Landbrugets Produktion og Eksport.

Priserne paa Landbrugets Eksportvarer er væsentlig de samme som før Krigens Udbrud for 2 Maaneder siden, hvorimod f. Eks. Priserne paa indførte Raastoffer, Majs og Foderkager er steget med ca. 65 pCt., især paa Grund af de forøgede Udgifter til Krigsforsikring og Fragt. Et saa ugunstigt Forhold mellem Salgspriser og Produktionsomkostninger maa sikkert af sig selv udjævnes efterhaanden, men selv faa Maaneders Opretholdelse heraf vil, da Eksportværdien af de ovennævnte Varer udgør ca. 60 pCt. af Værdien af Landets samlede Eksport, kunne faa alvorlige Følger, ikke alene for Landbruget, men for hele Samfundet, saafremt den befrygtede betydelige Nedgang i Landbrugets Produktion og Eksport bliver Følgen.

Under Hensyn hertil stiller Regeringen i § 1 Forslag om, at der indtil Udgangen af Januar Maaned 1940 af Statskassen til Landbruget udredes et Beløb, der udgør 6 pCt. af den ugentlige Eksportværdi af Bacon (herunder Skinker og Bove), Smør og Mælkekonserves samt Æg, hvilket svarer til Nettoforskellen mellem Eksportværdien og Importværdien for Landbruget ved en Sterlingkurs paa 22,40 i Stedet for en Kurs paa 20,70. Man henviser til Redegørelsen fra Det statistiske Departement, Bilag 1, og bemærker, at der i det foreslaaede Tidsrum vil medgaa et Beløb af ca. 15 Mill. Kr.

Ved en Forhøjelse af de ugentlige Noteringer for Bacon, Smør og Æg med de ovenfor nævnte 6 pCt. opnaas en tilsvarende Forhøjelse paa Hjemmemarkedet, for Smør og Mælks Vedkommende dog først, naar Smørnoteringen stiger til det i § 1, Stk. 2, i Lov Nr. 333 af 22. December 1937 om en Smørordning fastsatte Beløb af 2 Kr. 60 Øre pr. kg.

Forbudet mod Anvendelse af Rug og Hvede samt Produkter heraf til Fodring og de fastsatte Maksimalpriser paa Brødkorn yder det kornsælgende Landbrug en rimelig Pris i Forhold til Produktionsomkostningerne for Brødkorn. For det kornkøbende Landbrug — ikke mindst i store Dele af Midt- og Vestjylland, hvor Kornhøsten paa Grund af Sommerens Tørke er meget ringe —, er Stillingen langt vanskeligere, idet denne Del af Landbruget for at opretholde den sædvanlige Produktion er nødt til at købe Ombytningskorn, og Priserne paa Majs ligger over Maksimalpriserne paa det afleveringspligtige Brødkorn. De høje Priser paa Majs skyldes som ovenfor nævnt særlig de forøgede Udgifter til Krigsforsikring og Fragt, der under Krigen er steget fra ca. 2 Kr. til 8 Kr. pr. 100 kg Majs, der indføres hertil Landet.

For at Produktionen i det kornkøbende Landbrug kan opretholdes i videst muligt Omfang, vil det derfor være af Vigtighed, at Priserne paa Ombytningskorn kan holdes saa nær som muligt ved Maksimalpriserne paa Brødkorn, og man stiller derfor i § 2 Forslag om, at Staten træffer Foranstaltninger til en Nedsættelse af Fragten for indført Foderkorn med 2 Kr. pr. 100 kg. En saadan Nedsættelse vil i det foreslaaede Tidsrum andrage et Beløb af ca. 2,5 Mill. Kr.